

Per JoanM el dc., 10/04/2019 - 21:00

Aquesta bella paraula és poc coneguda o utilitzada. En els forns antics de cup, el gresol era la part interna que recollia tant les impureses com el metall fos, en capes diferents. Aquesta funció havia de fer-la resistint temperatures altíssimes, per això els gresols eren d'un material especial. Per extensió, aquesta paraula s'ha fet servir com a lloc de naixement de realitats noves.

La pregària i els sacrificis quotidians que es fan per amor són el nostre gresol diari: estructures resistents, permanents, essencials per allotjar la vida. Quan passem la nostra vida a través seu i elevem la temperatura, el metall preciós es fon i queda a la base com un tresor que neix de tant d'esforç acollit, un metall depurat que, com l'Esperit, no sabem d'on ha vingut però ens fa plorar d'alegria, i que som capaços de regalar a d'altres. Una mare, un pare, troba en el gresol de la seva llar que el seu fill o filla creixen, aprenen i estimen. Tantes nits i dies, sacrificis, entrega, pregària... deixen alguna llavor. Pot ser més o menys difícil detectar el valuós metall, però tota experiència de gresol des de Déu fa néixer alguna cosa nova.
